

والدین؛ یار غار امور تربیتی

نهادهای و دستگاهها در هدایت دانش‌آموزان و یاری رساندن به نهاد امور تربیتی تأثیرگذار است، نهاد خانواده است. احساس مسئولیت فردی پدر و مادر، وقت‌گذاری و رفتارهای انسانی و اسلامی آنان در خانواده و احساس و انجام وظیفه و نگاه و برداشت آنان در قبال معلم، مربی و برنامه‌های مدرسه، از جمله این یاریگری‌هاست. به این معنی که والدین کاستی‌های تربیت فرزندانشان را به بهانه‌های مختلف از جمله دولت، سیستم، اجتماع، قسمت و دوره و زمانه توجیه نکرده و خود احساس مسئولیت و وظیفه کنند. اگر چه دستگاه‌های فرهنگی و تبلیغاتی از جمله مداخله‌کننده‌های قوی هستند، لکن هیچ کدام به اندازه احساس مسئولیت فردی و توجه و دقت والدین، کارآمد و مؤثر نیستند.

پدر و مادرهایی که برای فرزندانشان:

- وقت می‌گذارند،
- آنان را دوست دارند و این دوستی‌ها را ابراز می‌کنند،
- مراقب رفتارهای خود در داخل و خارج منزل هستند،
- خود به آنچه می‌گویند عمل می‌کنند و سبک زندگی اسلامی ایرانی دارند،
- نسبت به مدرسه و اولیای مدرسه نگاه مثبت دارند،
- صادق و راستگو هستند،
- عقل معاش دارند و در پی معاش حلال‌اند،
- دین‌باور و قیامت‌باورند،
- بی‌جهت سخن‌پراکنی نمی‌کنند و همه چیز را گردن دیگران نمی‌اندازند،
- صادقانه از خدای متعال استعانت می‌جویند،
- بیشترین سهم و تأثیر را در تربیت فرزندان دارند و یار غار امور تربیتی هستند.

سردبیر

نهاد امور تربیتی همچون دیگر نهادهای شکل گرفته در انقلاب اسلامی، کارآمد و مؤثر و مورد احترام همگان است. تأثیرگذاری این نهاد مقدس و نیروهای دلسوز و انقلابی آن در جهت‌دهی دانش‌آموزان، معلمان و والدین در راستای ارزش‌های انقلاب اسلامی و به‌ویژه حضور و صف‌آرایی در جبهه‌های دفاع مقدس و جبهه مبارزه با منافقان و سلطنت‌طلبان، فراموش نشدنی و انکارناپذیر است.

امروز نیز این نهاد تربیتی با تمام وجود در راستای مأموریت‌ها و چشم‌انداز خویش می‌کوشد و چیزی از ارزش‌ها و ضرورت آن کاسته نشده است. هنوز بسیاری از دانش‌آموزان، معلمان و والدین، در شرایط خاص، مربیان امور تربیتی را بهترین ملجأ و مرجع خویش می‌دانند و ترجیح می‌دهند بیشتر با آنان مشورت و همدلی کنند. مربیان پرورشی همچون گذشته در خط مقدم مبارزه با کژی‌ها، فتنه‌ها و کج‌اندیشی‌های دشمنان قسم‌خورده انقلاب، امام و شهدای عزیز، پا به رکاب و راست قامت ایستاده‌اند.

شایسته است نهادی با این مأموریت و چشم‌انداز زلال و ناب، بیش از پیش حمایت مادی و معنوی شود و در عین حال او نیز خود را با آخرین دستاوردهای تربیتی و اندیشه‌های نو در هدایت نسل امروز در دنیای فرامردن تمهید و تجهیز کند و بر کاستی‌های خویش فائق آید. بخشی از کاستی‌ها متوجه درون این نهاد است که باید بیشتر با برنامه‌ریزی علمی و جهت‌گیری‌های درست و دوری از هرگونه جزم‌اندیشی و تعصبات همراه باشد. بخش دیگر، وظایف و رسالتی است که باید دیگر دستگاه‌های حامی و پشتیبان تربیت و امور تربیتی کشور، از قبیل صدا و سیما، مطبوعات، حوزه‌های علمیه، مساجد و ائمه جمعه و جماعات و سایر دستگاه‌ها و مراکز ذینفع و ذیربط، به‌درستی ایفا کنند. به نظر می‌رسد، نهادی که بیش از سایر